

Denderhoutem neemt afscheid van zijn pastoor

Z.E.H. R. Schockaert gaat op rust.

Na een ononderbroken pastoraat van dertig jaar in Denderhoutem verlaat de haast 83-jarige pastoor onze parochie.

Toen Mr. pastoor hier voor dertig jaar plechtig werd aangesteld en ingehuldigd, kon hij nog rekenen op de bijstand van twee onderpastoors ; dat waren toen E.E.H.H. De Vreese en D'Hollander, deze laatste al overleden. Door een steeds meer nijpend tekort aan jonge priesters, werden de onderpastoors, de een na de andere, niet meer vervangen.

Toen E.H. Van Goethem - hij overleed onlangs in de naburige parochie Nieuwerkerken, waar hij pastoor was sinds 1976 - deze parochie verliet werd hij al niet meer vervangen. Alleen E.H. Uyttenhove stond de pastoor nog bij. Als deze dan door de Gentse bisschop in 1984 tot pastoor van Elsegem werd aangesteld, kwam hier de laatste onderpastoor aan : E.H. Van der Haeghen. Geroepen tot het ambt van Aalmoezenier te Haaltert verlaat ook deze de parochie en de bisschop heeft niemand meer beschikbaar voor Denderhoutem. Mr. Schockaert zal nog enkele jaren alleen de kar moeten trekken ; gelukkiglijk werd hij in de kerk nog enige jaren bijgestaan door de rustende E.H. Deken Houtman. Maar ook deze ging enige tijd geleden ter ziele, en Mr. Schockaert blijft weerom alleen... Alhoewel nog zeer fit, ondanks zijn hoge leeftijd, stond Mgr. hem al lang toe op pensioen te gaan. Eindelijk nam de pastoor zelf het besluit zich terug te trekken. Eenmaal in de definitieve vervanging voorzien neemt Mr. Schockaert weer zijn intrek in de ouderlijke hoeve te Oordegem, waar zijn ongehuwde zuster Martha hem liefdevol opwacht.

Deze uitzonderlijk plichtsbewuste priester was een sprekend voorbeeld van korrekte stiptheid, van een intens medeleven in tal van bonden en verenigingen ; eveneens vonden zieken, bejaarden, marginalen en dolenden bij Mr. pastoor passend gehoor en grote aandacht. Hoevelen heeft hij niet persoonlijk, steeds discreet, hulp en raad geboden.

De parochie Denderhoutem is Mr. Schockaert enorm veel dank verschuldigd. Eénieder zal zich misschien nog voor ogen kunnen brengen welke grote herstellingen aan de belabberde parochiale kerk dienden uitgevoerd te worden. Met een bewonderenswaardig geduld en niet aflatende volharding is de pastoor gedurende tal van jaren de ontelbare moeilijkheden, vertraging der werken, nieuwe hiaten in de timing der restauratie, te boven gekomen. Daarbij stelde zich steeds weer het probleem der financiering, want naast de geduldig af te wachten subsidies, diende nog heel wat uit eigen - lees parochiale - zak bijgepast te worden.

Bovenal primeerde zijn grote zorg om de liturgie in zijn kerk voor alles. Het bleef ons tot het laatst toe erg treffen met welke liefdevolle speciale intonatie hij in elke mis bijzonder attent de vredewens tot de gelovigen uitsprak.

Op zondag 27 juni werd dan op plechtige wijze het afscheid gevierd van de heer pastoor. Na een heel mooie hoogmis werd een gezellige receptie gehouden voor allen die er wensten bij te zijn. Pittige herinneringen werden opgehaald, treffende dankwoorden uitgesproken, welgemeende wensen geuit.

De Heemkundige Kring brengt op zijn beurt een warme hulde aan de scheidende pastoor. Het ganse bestuur dankt hem van harte voor zijn stille steun, voor zijn vele tussenkomsten als informator, ook om zijn onbegrensde toewijding wat het ter beschikking stellen van parochiale archieven betreft. Allen wensen hem volgaarne een lange uitermate verdiende rust toe.

Inmiddels wordt vernomen dat E.H. M. Beckaert de opvolger wordt van Mr. Schockaert. Hij verlaat in die hoedanigheid de parochie Onkerzele. Wij wensen de nieuwe herder van harte geluk met zijn benoeming en wensen hem veel gelukkige jaren in ons geliefd Atom, ten bate van Kerk en volk.

Het kerkelijk weekblad "Kerk en Wereld" van 1-9-1993 stelt ons tevens in kennis van de benoeming tot zondagpastoor in Denderhoutem van E.H. Peter Kiekens, die onlangs tot priester werd gewijd. Wij verheugen ons werkelijk over deze aanstelling - hij is ook leraar aan het St.-Aloysiuscollege te Ninove - omdat deze jonge neomist zijn kinderjaren in onze Vondelen doorbracht en destijds ook ons college bezocht. We wensen hem veel succes bij beide taken, maar een bijzonder hartelijk welkom als onderpastoor op onze parochie.

Namens Heemkring Haaltert.

Een greep uit ons "Atoms" dialect

Wanneer wij nu een reeks dialectische woorden en uitdrukkingen kriskras door mekaar brengen, dan is de bedoeling niet daar een wetenschappelijke studie over op te zetten. Dit is wel gebeurt in een merkwaardige studie van ons bestuurslid Gilbert Redant over het Haaltertse Dialect, dat wij warm aanbevelen aan onze lezers. Wel trachten wij, ter verpozing, een aantal pittige woorden en zegswijzen uit onze streektaal, -eigenlijk vooral in Denderhoutem te horen - in het daglicht te stellen. Vaak zal het om oudere, rurale termen gaan, dus vooral in de landbouw gebruikt.

Het is velen bekend dat sinds enige jaren een woordenboek van de Vlaamse dialecten worden uitgegeven. Daarin wordt dan op zuiver wetenschappelijke wijze deze materie benaderd. Uiteraard bestrijken deze boekdelen gans Vlaanderen.¹

Alhoewel al eerder in onze mededelingen een mooie reeks Haaltertse dialectwoorden verscheen, menen we dat ons "Atoms" gerust mag gelezen worden, en wel om twee redenen :

1. beide, vaak gelijkend, vertonen echter wel verschillen ;
2. slechts sporadisch komt hier en daar een al eerder vermeld woord ook in deze tekst voor.

De woorden komen in alfabetische orde voor.

- *achterwèsj* : achterwaarts
- *afklèsjen* : afspringen ; b.v. onderhandelingen; verlovingen enz...
- *betoeppe* : bedriegen, foppen ;
- *biejestemarsjang* : koopt en verkoopt volwassen hoornvee ;
- a leid op den *blouëberg* : wordt gezegd van een overledene die niet erg betreurd wordt ;
- zen *boetjes* ze kapot : soort houten klomp met vol, hoog voorstuk, meestal zonder riempjes gedragen ; het was eertijds een uiterst gegeerd schoeisel op de buiten, vooral om de warmte in de winter ; op zondag droegen haast alle vrouwen mooi geschilderde en geverniste klompen ; velen gingen ermee ter kerke op zondag
- mege men eiren *holder* ne kiejer bezegen : A.B.N. : rol ; om de aarókluiten op de akker te verbrijzelen.
- da *bool* ootten zougén : d.i. de boomstam, klaar om gezaagd te worden in planken ; waar dit woord vandaan ?
- A 'n eed om gin vouëf *ceng* verstand ;

¹ Woordenboek van de Vlaamse Dialecten. Seminarie voor Vlaamse Dialektologie. Drukkerij Michiels te Tongeren. 1979 e.v.

- van d'n dalf gelèdje zen : vroeger kwamen meestal bejaarde lieden moeilijk thuis na een avondje uit ; ze draaiden steeds maar rond over dezelfde wegen, eindeloos... "dalf" komt van alf of elf = sprookjesfiguur.
- da wast'er dor rap *deergedrouëdj* = bezit dat er snel doorging.
- de *derlouë* : stel van drie trekpaarden naast mekaar ; het buitenste links was het paard aan het "kordieël" ; dat rechts was het roepaard.
- *dèsken* : graan of koolzaad dorsen.
- *doez'jner'n* : piekeren ; muizenissen hebben.
- in *d'eedje* moeten vesken tannen : de eg moet nieuwe tanden krijgen.
- e is vrieje *foesjel* : hij is gestoord, misnoegd.
- *foesjel'n* : futselen ; zich met beuzelarijen bezighouden.
- nen echte *framasjon* : van het Franse franc-maçon of vrijmetselaar ; bij uitbreiding werd een schelm ook wel eens met dit woord bedacht.
- wad'n *gars* : Frans : garce ; slecht befaamde vrouw.
- *gebierevetj* : op de akker stenen, rommel, oud ijzer enz. vinden ; dat komt dus misschien van de buurman...
- e was gaa *geskriejed* : gezegd van een weinig betreurde overledene ; zo iemand werd dan ook op den *blouënbeirg* begraven.
- *gevierskoldj aat* : aan alle kanten recht gezaagd hout.
- e ès weer nor *gobeit'ns* : diarree hebben
- ès me da nen *intjiejeren* : is dat een moeilijk, geheimzinnig man
- vir niet got de *kat* nor den bok : er gebeurt niets gratis
- petatte *kiejest'n* : in de lente de lange scheuten van de aardappelen verwijderen.
- de *klerren* bezigen : metalen eg met ijzeren pinnen aan korte kettingen vastgemaakt.
- e ee zenn'n *kloesj* op : iets op de mouw spelden.
- go *knoll'n* : de blootgeregende aardappelen gaan verzamelen op de akker van de boer ; men ziet dit allang niet meer.
- ne *koesjelèjer* : kalverkoopman ; ook wel eens met kesjer aangeduid ; nochtans was "kesjer" beter bekend als de molenaarsknecht die aan huis het te malen graan bij de boer ging ophalen;
- *kompesje* emmen : kompassie hebben
- va *krikkende joer* bezig zen : zeer vroeg in de weer zijn ; we zien er wel het krieken van de dag (jour) in.
- 't ès dor *krot* en kompanie : 't is daar armoede troef
- azoeë 'n *lèrre* : schelm, deugniet ; meestal in ongunstige zin.
- de *loenje* vastzett'n : de teugels van het paard.
- de matrassenklopper : verdwenen beroep ; ik zie hem nog vòor mij : de slungelige Nederlander die in Vlaanderen de matrassen buiten klopte ; vermits hij "gerefermeerd" was mochten de kinderen hoegenaamd niet met de man praten ...
- de *mèssink* : de mesthoop ;
- e ee *mèttekensknien'n* : iemand met heel magere, benige knieën.
- ge zotj er de *mieren* van oploeëpen : het er op de heupen van krijgen.
- *mislounjen* broeëd : brood van masteluin gebakken (mengeling van tarwe en rogge).
- ne *moeësker* : prutser
- 't *moesjotpèjet* is kapot : zwaar driehoekig houten stel op poten ; tussen tweemaal twee uiteenlopende stokken werd het hakhout gelegd ; met een lange hefboom in een ketting werd de mutsaard geprest ; dan kon er een touwtje of ijzerdraadje rond.
- *mostoëd* eten : werd gezegd van de boer die ervoer dat een tweede koopman minder kwam bieden voor zijn dier dan de pas buiten zijnde voorganger ; de eerste had het beest dan "gezaten" (gezouten of te hoog geprijsd).

- 't ès gedoën *oeëst'n en toedrougen* : bij de graanoogst moesten de graanschoven aan de kant bijeen gebracht worden om daar op een lange rij in struiken te drogen gezet te worden.
- *ontèrlavouëst* : totaal ontredderd, verwoest, vernield, b.v. als een loslopende koe door de granen "wandelde".
- zèn *ousjosje* kost op ne *krowougen* : hij had maar weinig huisraad.
- *ouwer a bouwer* : hals over kop ; in 't wilde weg ; ongeordend.
- azoeë 'n *pagadèt* : gezegd van een prokerige, opgedirkte dame.
- ne *pèjeremarsjang'* : handelaar in paarden
- e ès t'er *pètjen* af : (van peter), hij verliest de strijd.
- e *piejeveren* : een krachteloos, sukkelend kindje
- makander'n ne *plesj* geven : (van plak), mekaar kleine, wederzijdse rekenikjes kwijtschelden; het huidige fifty-fifty.
Hetzelfde *plesj* was ook de gewone aanduiding voor Dorpsplaats.
- de *poeljier* : de poeldenier
- e ee veel *posjeesje* : veel patiëntie (geduld) hebben.
- nen *oeëp roupelink* : een hoop afgevallen vruchten.
- ne *skoeper* : de cultivator
- 't *skotelhousj* : plaats voor de vaat
- *skriejeven* : meestal gebruikt voor wenen, ook schreeuwen.
- zen *slèp* ès voulj : veel gebruikt voor het hemd.
- *slossen* mouken : de slager reinigde een deel van de endeldarm van het varken ; dit werd opgevuld met een mengeling van gemalen varkensvlees, brood (=fijn gekruimeld), bloed van het varken, uien en allerlei kruiden ; dezelfde ingrediënten, behalve het bloed, dienden om de witte *trippen* te vullen ; alles moest gekookt worden.
- e eed oos ne *stichel* gedroodj : oorspronkelijk was een stichel een lage muur ; ook een draaiboom om alleen personen door te laten ; in onze betekenis : iemand een loer draaien.
- 't *stobbet* afdoen : de voorste en achterste sluitingen van de driewielkar ; voor de hooi- en oogsttijd werden ze verwijderd ; misschien van *stoppen* en berd, d.i. verouderd voor bord, plank.
- *stoemp* mouken : warme maaltijd bestaande uit gekookte aardappelen ; deze werden fijngestampt en vermengd met saus en gekookte groenten, inzonderheid spinazie. Kruiden werden ruim toegevoegd. Elke huisvrouw beschikte over een stamper. Dit gerecht mag niet vereenzelvigd worden met *oesjepot* ofte hutsepot.
- 't *strangeloun* : paardezieke ; deze wordt uitvoering uitgelegd onder het worde *strangelioen* in de De Smets "HET CUREREN DER PEERDEN", zijnde "het croppen der kele" ; van het Franse strangulation of wurging, versmaching.
- èm nen *tiejen* geven : teen ; hem buitensteken ; een trap onder de broek geven.
- *tomoët moën* : toemaat maaien ; tweede gewas van gras ; bij uitbreiding ook voor klaver, luzern, enz..., waar in het najaar nog wat te maaien valt.
- *trippen* : dialect voor pensen
- *verdimeleerd* : verwoest ; stukgemaakt
- *verningelezjeerd* : verwaarloosd ; van het Franse *négliger*.
- de *vertinder* ee geweest : hij kwam de bestekken periodisch nakijken en weer een "blinkende" beurt geven.
- de *waanmelen* mokt veel stof : de wanmolen
- é wast èm mee driejeg *woëter* : hij wast zich niet dagelijks
- é sto vil *wèffels* = de huid vol puistjes hebben
- na *woutjen* : een wildebras ; dwaas iemand ; (spotnaam voor de Hammenaars).

E. HUYLEBROEK

Het testament van Pastoor Constantinus Romanus CNUDDE (1701-1781)

Romanus Cnudde werd op 10 februari 1744 aangesteld als pastoor te Haaltert. Hij legde de eed af in de kapittelzaal van Sint-Maarten te Aalst op 26 september 1744.

Naast de zielezorg voor zijn parochianen was het beschermen van het patrimonium (de parochiekerk) één van de voornaamste taken van de parochiepriester. Na het terugbetalen van een schuld van 1000 gulden hem nagelaten door zijn voorganger Pastoor P. Valck kon hij opnieuw een beroep doen op de vrijgevigheid van zijn parochianen om verdere herstellings- en verfraaiingswerken te laten uitvoeren aan de kerk.

In 1750 kocht hij een 3° biechtstoel en liet de kleine klok hergieten.

De herstelling van de torenspits nam vele jaren in beslag en werd uiteindelijk op kosten van de kerkfabriek uitgevoerd.

Eén van zijn belangrijkste verwezenlijkingen was zeker het plaatsen van een nieuw orgel. Doch niet alle inwoners waren even enthousiast over dit initiatief. De pastoor bezocht alle inwoners van het dorp. Op 350 gezinnen waren er 30 die resoluut weigerden en 67 gezinnen waren te arm.

De herder noteerde alles piekfijn in zijn "Giftenboekje voor het orgel", o.a. dat een zekere "Emiel Van den Hende op de Motte refuseert te construbieren" en dat "de gewezen watermulder te Geetegem refuseerde met brutalitijdt". De genaamde Pr. Meganck kreeg een speciale vermelding voor zijn gift van 12 gulden "ende van d'orgel te haelen tot Nijvel doet hij gratis met synen waghen".

Het orgel werd in 1774 vervaardigd door J. Rochet te Nijvel.

In hetzelfde jaar richtte hij een verzoekschrift tot de Aartsbisschop van Mechelen om het kerkwijdingsfeest (zeg maar de kermis), steeds op 10 augustus, feest van de H. Laurentius te verplaatsen naar de laatste zondag van de oogstmaand en dit omdat er rond 10 augustus te veel werk was op de velden en er zodoende te weinig kerk- en offergangers waren. Sinds 1774 viert Haaltert zijn kermis de laatste zondag van augustus.

Pastoor Cnudde sterft op 24 juli 1781.

Vier jaar vroeger geeft hij "met sijne sinnen memorie ende verstande alomme wel machtigh" opdracht aan notaris Jan Baptiste Parewijck een testament op te maken omdat "hij niet geirne uyt dese weirelt en saude scheijden tensij alvooren gemaect te hebben sijnen uyttersten wille". De staat van goed werd bekendgemaakt aan de erfgenamen :

- Juffrouw Marie Françoise Cnudde, zijn zuster en begijntje in 't Klein Hof te Gent.
- Joannes Frans De Raedt, zwager (?) van zijn overleden zus Christina
- de zes kinderen van zijn overleden broer Jan-Baptist.

Vooreerst beveelt Pastoor Cnudde zijn ziel aan zijn Schepper "so haest die uyt sijne steirfelijke lichaem sol commen te scheijden", aan Maria zijn gebenedijde Moeder, aan zijn heilige patroon en aan "heel het hemelsch geselschap".

Hij wil begraven worden in gewijde grond in de kerk, voor de middag met een lijkdienst met "treffelijck" kaarslicht en waslicht van 80 ponden.

Kort na zijn dood moeten dertig missen gezongen worden met opgestelde baar en orgelmuziek.

Drieënzestig gulden mogen gegeven worden voor het celebreren van een jaarmis gedurende 30 jaar met "miserere ende profundis achter de baere oock met het spelen van het orgel".

In de kerk van zijn geboortedorp Nederzwalm, moeten kort na zijn dood 50 missen gezongen worden en bovendien nog 1500 (!) missen "van requiem", waarvoor de celebrant 8 stuivers per mis zal ontvangen.

De grafsteen mag 80 gulden kosten.

Zijn "tijdelijcke" goederen worden als volgt toegewezen :

De kerk van Nederzwalm ontvangt 200 gulden ter zijner intentie.

Aan de kerk van Haaltert schenkt hij 300 gulden voor het bekostigen van een nieuw tabernakel.

Aan de "aerme taefel" van Nederzwalm en Maria-Latem geeft hij 50 gulden.

Zijn meubelen, het zilverwerk, effekten en kredieten moeten daags na zijn uitvaart "publicquelijck" verkocht worden.

Na de aftrok van een "tractement" aan de helpers van de lijkdienst ontvangt de armentafel van Haaltert eveneens een schenking.

De erfgenamen worden verzocht aan Joanna Baetens, "'s heere dienstmaerte" voor haar "goeden en getrauwen dienst" jaarlijks, tot haar dood 70 gulden te betalen.

En omdat het voornoemde "beter saude worden achtervolght ende volcommen" heeft hij als "executeur testamentaire" gekozen dheer ende meester Joannes Josephus van Keerbege, actuelen coadjutor van Haaltert aan wie hij vraagt "den voorseyden last te sullen aanveerden op redelijcker sallaris" !

Pastoor Cnudde stelde zijn testament op in aanwezigheid van twee getuigen, nl. Judocus de Temmerman, onderpastoor te Nieuwerkerken en Egidius Goossens, Onderpastoor te Haaltert.

Bronnen : Parochiale geschiedenis; J. De Brouwer pag. 63 ev.
RAG-Land van Rotselaer- nr. 564.

Willy De Loose.

400 jaar geschiedenis familie SCHOUPPE

(slot)

10. De familie Schouppe te Aaigem in de 17de eeuw

De familie was een van de belangrijkste van Aaigem. Ze hadden eigendommen in Haaltert, Bambrugge, Heldergerm en uiteraard Aaigem. Het grote hof, de Hazelhoeve was hun eigendom. Vele Schouppes huwden met rijke families zoals De Blicck (brouwerijen), de Vuyst (notarisfamilie). De Hondt, (van het hof de Gansepoele), Standaert, Van Wassenhove enz. Hieronder zien we een schema met de voornaamste vertegenwoordigers.

1. Robert Schouppe, wonende op de Landries, gehuwd met Liesbeth Ooghe, gestorven in 1647. Had als kinderen o.a. :

1. Jan : Koster te Aaigem, stichtte de eerste school in het dorp, gehuwd met Naynte Hoffelink, had als kinderen :
 - 1.1. Jan : koster te Aaigem x Bouwijne De Blicck
 - 1.2. Gilles : Burgemeester van Aaigem in 1670
2. Adriaan : xCornelia Bauwens
 - 2.1. Bartel *1637
3. Jacques : x Josyne Lievens
 - 3.1. Bartel *1645 x Sarah Van De Perre
4. Kathelijne : x Lieven De Vuyst + 1681 Meier van Aaigem
5. Bartel : Burgemeester van Aaigem in 1665 x Lysbeth Standaert
 - 5.1. Cornelis : +1693, Armenmeester van Aaigem x Catharina D'herde.
Kinderen :
 - 5.1.1. Bartel : de waarschijnlijke voorouder van onze stamreeks
 - 5.1.2. Elisabet : *1646 x1 Joos Van Wassenhove en x2 Judocus Quadosa
 - 5.1.3. Jan : 1648-1709 x Josyne Van Der Linden
 - 5.1.4. Marie : x Gillis De Bisschop
 - 5.2. Joos
 - 5.3. Simon
 - 5.4. Jan : +1671 x Barbele De Swaef
 - 5.4.1. Simon : karmeliet
 - 5.4.2. Bartel
 - 5.4.3. Adriana, Kathelijne, Josyne alle drie begijn te Aalst
 - 5.4.4. Joanna x Cornelis Schouppe (zie 5.5.2.)
 - 5.5. Bartel : +1644 erfmeier van Aaigem en Vlekkem x Maaiken Van Der Meulen, wonende op de Hazelbeek
 - 5.5.1. Pieter *1644 erfmeier van Aai. en Vl., brouwer x Catharina Van den Bossche.
 - 5.5.1.1. Anthonette : *1677, huwde met de burgemeester van Heldergerm, Jan Van Audenhove
 - 5.5.1.2. Joos *1682 Erfmeier van Aai. en Vl.
 - 5.5.2. Cornelis : Janneken Schouppe (zie 5.4.4.)
 - 5.6. Nog 7 andere kinderen

Burgemeesters waren oorspronkelijk voorzitters van de schepenbank, ze werden in ons geval benoemd door de heren van Rotselaar. Ze waren bevoegd voor gerechtelijke aangelegenheden, maar kregen ook administratieve taken zoals opstellen van de Staten van Goed, verkavelingsakten enz.

De koster was iemand die instond voor het onderhoud van de kerk.

Een armenmeester was de voorzitter van de armentafel. Ieder vermogend burger moest jaarlijks een vastgesteld bedrag betalen of goederen afstaan aan de armentafel. De armenmeester deelde het dan weer uit als lening of als voedsel voor de armen van de parochie.

De meier had velerlei taken maar was vooral de ontvanger van de belastingen in de meierij, in ons geval Aaigem-Vlekkem. Wanneer het ambt erfelijk was heette het erfmeier. Dit ambt bleef in het bezit van de familie Schouppe tot het einde van het ancien regime.

11. De familie Schouppe voor 1600

Wat weten we van de familie Schouppe tot de jaren 1600. Daar er geen parochieregisters werden aangelegd zijn we genoodzaakt andere bronnen te raadplegen.

1ste bron

De abdij van Affligem bezit pachterslijsten. Hierin ontdekten we ene Lambertus Scop uit 1151. Of hij een voorouder is van de familie is zeer onzeker; immers familienamen waren nog niet vast overerfbaar. Trouwens door het ontbreken van bronnen is dit niet meer te achterhalen.

2de bron

In het rijksregister van Brussel vinden we een lijst met belastingsbetalers van Aaigem (de zogenoemde 100ste penning) uit 1569. Hierin bevinden zich reeds ettelijke families Schouppe.

Nr.	Naam	Eigendom	In pacht	Plaats
130	Jan filius Gilles	2250 roeden	2336 roeden	1ste of 2de huis op de Hazelbeek
135	Jan den Ouden	1681 roeden	2263 roeden	Hazelbeek
136	Paesschier	360 roeden		Hazelbeek
		352 roeden		Landries (Ten berck)
157	Jan filius Pieters	2385 roeden	1553 roeden	Landries (Ten Berck)
169	Willem (nog niet in 1569)	404 roeden		Beneden op de Landries
145	Weduwe Pieter	1488 roeden		Boven op de Landries

De Schouppe die ons in het bijzonder interesseert is een Jan Schouppe, daar Robert Schouppe (zie vorig hoofdstuk) de zoon was van Jan en dus de voorouder is van de stamreeks of sibbe waarover dit schrijven gaat. Er worden 3 Schouppe Jan beschreven.

1. Jan Schouppe zoon van Gilles wonende op de Hazelbeek. Deze staat ook in de buitenpoorterslijsten (zie verder) en wordt daar vermeld als zoon van Gilles en Maria Van De Storme.

2. Jan Schouppe, zoon van Peter, wonende op de Landries

3. Jan Schouppe den Ouden.

Daaruit lichten we Jan de zoon van Pieters. Hij heeft zijn hoeve op de Landries, de plaats waar ook zijn zoon Robert woonde. Hij had in eigendom de 3de grootste hoeve van Aaigem-Vlekkem. Tevens komt de naam voor in 1572 als schepen van Aaigem. Welke van de 3 het is werd er niet bijvermeld.

3de bron

Stedelingen hadden in deze tijd bepaalde rechten. Ze waren gevrijwaard van bepaalde belastingen, mochten enkel berecht worden door de rechtbank van de stad, enz... Niet-stedelingen konden van dit regime genieten door zich te laten inschrijven als poorter, tegen betaling uiteraard. Deze boeken (de zogenaamde buitenpoortersboeken) zijn voor Geraardsbergen en Aalst bewaard gebleven. We vinden terug :

- in 1559 Schoepe Catherine en Bartelomeus dochter en zoon van Jan
- in 1573 Scoepe Jan van Gilles
- in 1386 en 1591 Scoepe Bartelomeus en Robert zonen van Jan
- in 1607 Scoepe Jan huisvrouw Naynte Hoffelinck zoon van Robert.

4de bron

Wanneer een persoon overleed werd door de schepenen een akte opgemaakt van het bezit en de schulden die werden nagelaten. In genealogische kringen bekend als een Staat van Goed. Hierin worden ook de erfgenamen vermeld, de voogden en de houderige. De houderige was de langstlevende van het echtpaar die moest toezien bij de verdeling. In 1553 vinden we het overlijden van Gilles Schoupe gehuwd, met Marie Van der Storme, en de kinderen Hanneken, Joosken en Adriaanken. (staten v.g. Haaltert).

5de bron

- Wat weten we van het Haezeveld en de Landries ?

In het rijksarchief van Brussel, register nr. 45971 vinden we een buitenpoortersboek van Geraardsbergen uit 1396. We vinden voor Aaigem de naam Schoupe niet weer. Wel vinden we :

- Mergriete van Hazelbeke Claus wijf was van Langendries

- Trudo van Hazelbeke f. Claus van Langendries

In het stadsarchief van Aalst vinden we een lijst van achterstallige betalingen (van wat ?) van personen buiten de stad uit 1395. Hierin vinden we voor Ayeghem :

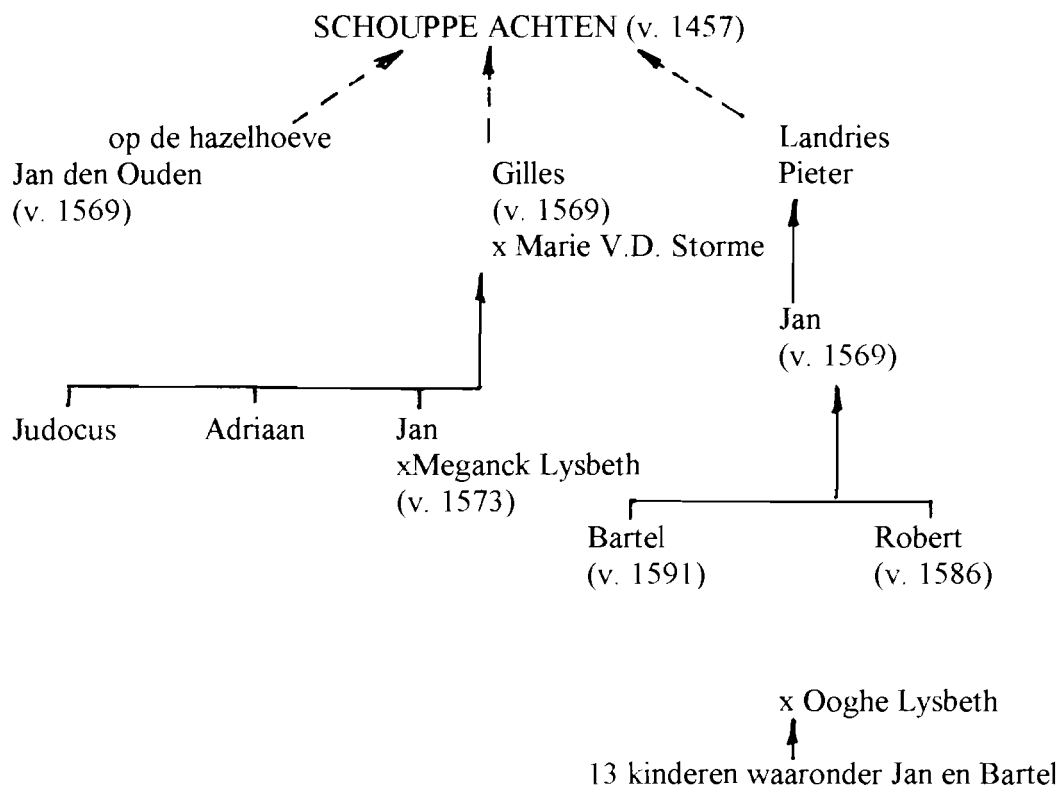
- Cornelius Jan Claus sone van Hazelbeke

- Jan Jan Claus sone van Hazelbeke

Beide hofsteden bestonden dus reeds in de 14de eeuw.

Het echtpaar Margriet (van Hazelbeke) en Jan Claus (Van Langehedries) was er eigenaar van. Ze hadden een dochter Trudo Van Hazelbeke en 2 zoons Cornelius van Hazelbeke en Jan Van Hazelbeke. De kinderen werden dus naar de moeder genoemd, blijkbaar was de hazelhoef in die periode belangrijker dan de hoeve te Landries. Beide hoeven die slechts enkele honderende meters uit elkaar liggen waren in handen van 1 familie of waren op zijn minst met elkaar familieverwant. Later kwamen de hoeven in het bezit van de familie Schoupe. Het is ook mogelijk dat de familie van Hazelbeke de rechtstreekse voorouders zijn van de familie Schoupe en er een naamsverandering heeft plaatsgevonden. In ieder geval de naam Schoupe duikt op in 1457 bij een staat van goed van Schoupe Achten uit dat jaar.

Mogelijke reconstructie van Schouppe voor 1600

Vervolg op bladzijde 14

moest dit gebouw gelegen
zijn in het structuurplan
van Aalst men zou er wei
weg mee weten.

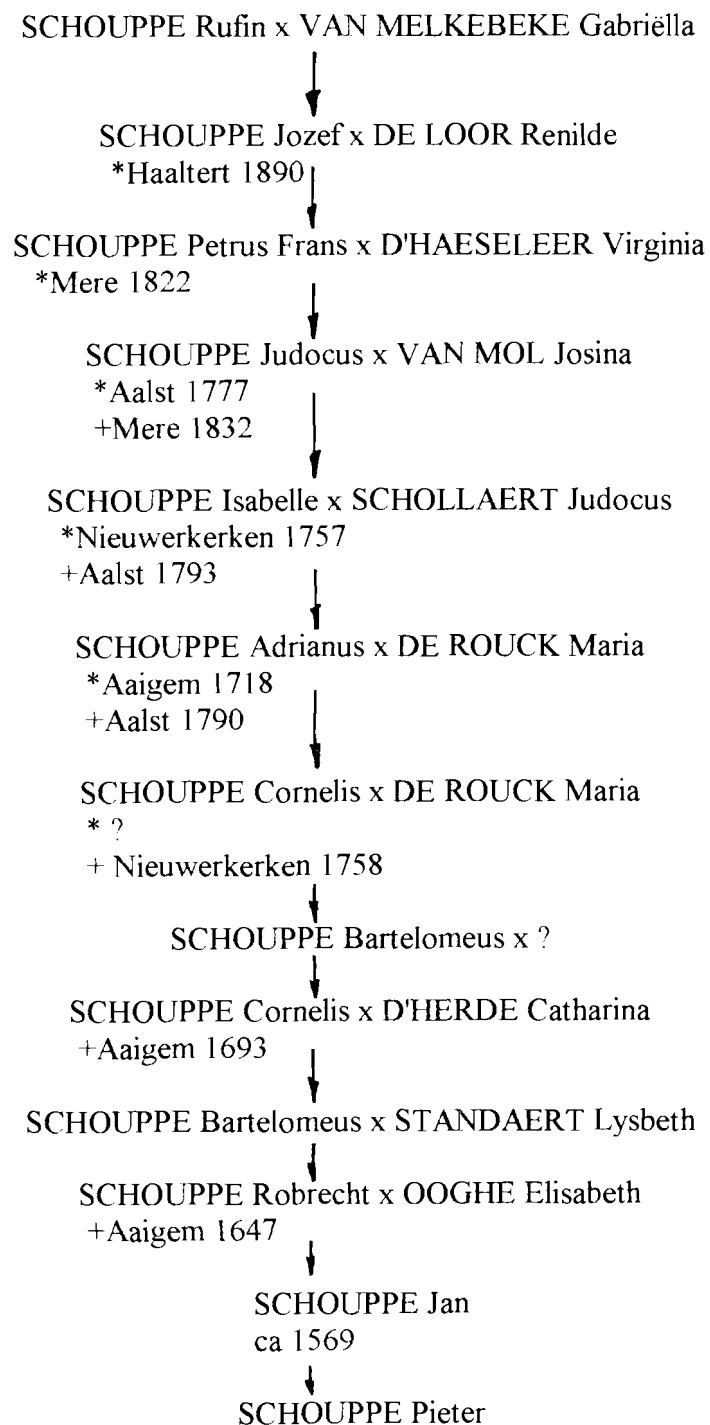
EEN DROEVIGE GETUIGENIS..

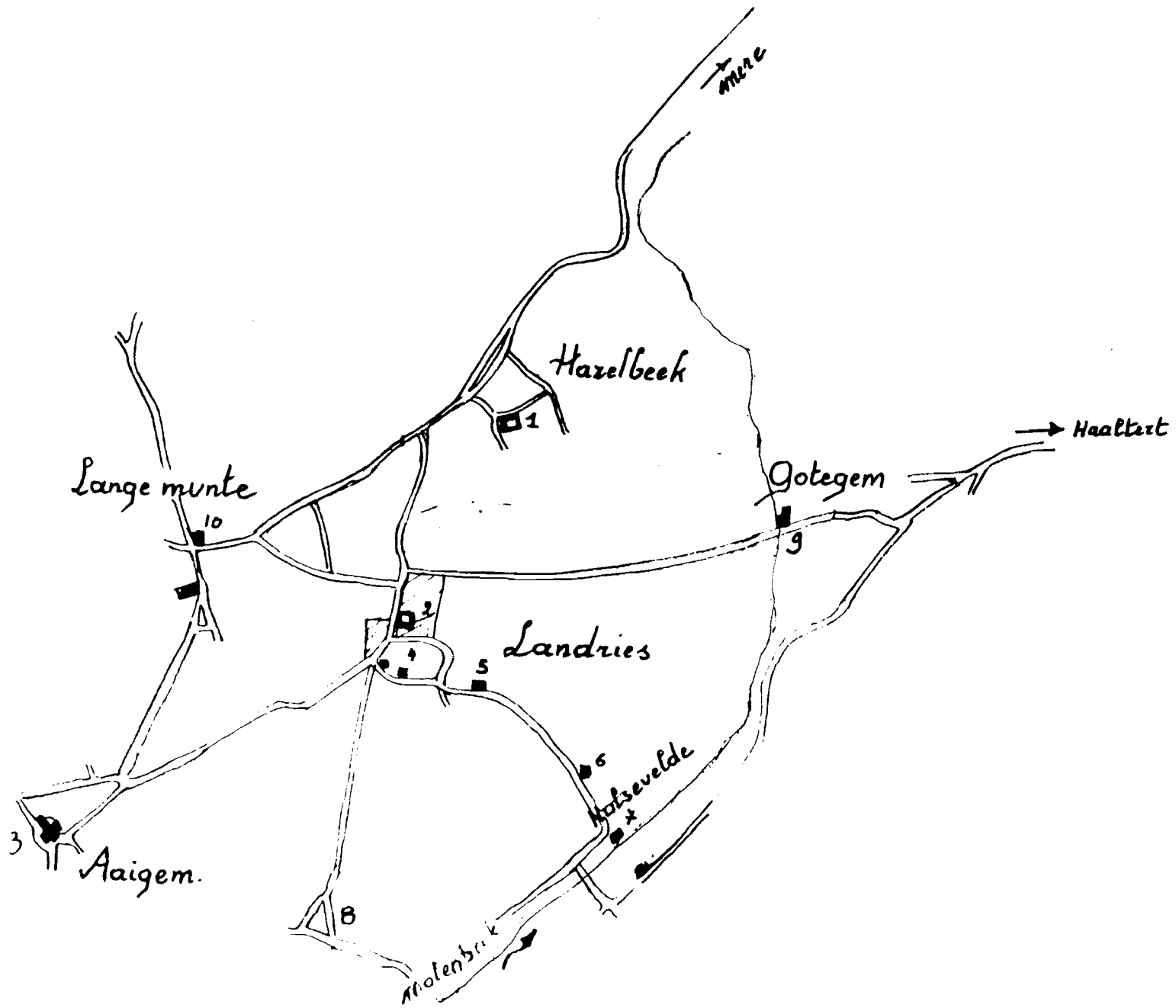
70 jaar lang het tehuis zijn van de gemeente Haaltert, gaat niet in je kouwe kleren zitten; al je stenen raken er op ingesteld en als dan ineens de laatste kast van tegen je structuur gehaald wordt, sta je wel eens raar te kijken.

Men zegt dat ik te winig ruimte had voor deze moderne tijd. Dat zal dan wel. Zonder de in- en uitlopende mensen, zonder de gekozene van het volk, voel ik mij onvolledig geleefd. Het is als een strand zonder zilte zeelucht of een concert van een orkest dat alle ondersteunende instrumenten heeft weggelaten. Zal ik nog ooit een trouwpartij meemaken? Zouden mijn nieuwe eigenaars oog hebben voor mijn enig uitgebouwde voorkant? Helaas...

(Bron : Aalsters magazine, 1976).

Algemeen overzicht van de familiestamboom

Aaigem anno 1600

(verklaring bijgevoegde kaart)

1. Hof ten Hazelbeek

Hazelbeek is een zeer oude wijk van Aaigem. De eerste vermelding dateert van 1290 als Asbeka. Hier stonden verscheidene hoeven o.a. het Hof Hazelbeek in eigendom van een Gilles Schouppe rond 1560. Het was eigendom van verschillende takken van de familie tot 1850. Vroeger stond er ook nog een rosmolen. Een oliemolen die werd voortbewogen door paarden.

2. Hof van Robrecht Schouppe (+1647).

De voorouder in rechte lijn van onze familie.

Een zeer grote hofstede, gearceerd op tekening. Sinds 1780 in eigendom van Cornelis De Backer en nu nog steeds bestaande als Hof van der Bracht. In een muuranker vinden we de datum 1864.

3. De kerk van Aaigem

In deze periode stond er een klein kerkje uit de 13de eeuw. In de 18de eeuw werd ze vervallen en veel te klein. In 1786 werd ze volledig heropgebouwd.

4. De Sprinkel

Hier bevond zich een kapel, een herberg (de Sprinkel genaamd) en de hoeve van de familie van Wassenhove waarvan vele leden gehuwd waren met de familie Schouppe.

5. Hof van Jan Schouppe (ca 1580).

Dit gedeelte van de Landries werd den Berg genoemd. Jan Schouppe was schepen te Aaigem. Het is zeer moeilijk te achterhalen in welke familieverbanding Jan lag met onze stamboom.

6. Beneden den Berg.

Hier stond een herberg waar de vierschaar van Aaigem-Vlekkem samenkwam. De schepenen en de meier kwamen er samen om recht te spreken, de staten van goed op te stellen enz. Verschillende leden van de familie Schouppe waren schepen of meier. Ruim geïnterpreteerd lag hier het bestuurlijk centrum van Aaigem, later is dit overgegaan naar het eigenlijke dorp.

7. Oude watermolen

Nu verdwenen, maar bestond reeds in 1376. Als eigenaar wordt vermeld de abdij van Anchin in Noord-Frankrijk.

8. Den Dries

Hier woonden in de 19de eeuw verscheidene families Schouppe. We vonden er een brouwerij, een stokerij en zelfs een windmolen.

9. Gotegem molen

Reeds vermeld in 1389 en nog steeds (zij het niet authentiek) bestaande. Iedereen die woonde op de baan lopende van deze molen tot Landries, moest een rente betalen aan de Gentse St.-Pietersabdij. Deze rente was ten voordele van de aalmoezenij.

10. De Lazerije

Een geneesmiddel was er uiteraard niet tegen melaatsheid. De zieken werden afgezonderd en verpleegd door zusters. Hier stond tot 1500 (?) de Aaigemse lazerij.

BIJVOEGSEL (bijlagen te raadplegen bij auteur).

1. Staat van goed van 1709, Rijksarchief Beveren.

Overlijden van Jan Schouppe, broer van Bartel Schouppe.

In vertaling staat er :

Staat ende inventaris die met dezer maakt ende overgeeft Joosyne Van der Linden, oir, houderige gebleven ten sterfhuize van wijlende Jan Schouppe zoon van Cornelis die overleden is binnen de prochie Aygem den XVII (?) Xber 1708. Achtergelaten vier onbejaarde kinders samen staande.....? te weten eerst Liesbeth Schouppe oud omtrent 11 jaren, Simon oud 8 jaren, Jan oud omtrent 5 jaren ten leste Gillis oud omtrent 13 maanden, van welke wees voogd paterneel Bartelomeus Schouppe ende Joost De Vuyst voogd materneel.

2. Staat van goed van 1728, rijksarchief Beveren

Overlijden van Josyne Van der Linden, echtgenote van Jan Schouppe de broer van Bartel Schouppe.

In vertaling van de rechter kolom staat er :

pag. 1. : Kavelinge gemaakt tussen de vier kinderen, oirs ende erfgenamen van Jan Schouppe zoon van Cornelis staande huwelijk geprocreeert bij Joosine Van der Linden te weten, Elisabeth Schouppe in huwelijken staat met Adriaan De Saedeleer, Simoem ende Jan Schouppe beiden hun zelfs bij competenten ouderdom over welken Simoen Schouppe is agerende den voornoemde Adriaan de Saedeleer in krachte van dezelfde procural ende ten lesten Gillis Schouppe alsnog minderjarige.

pag. 2 : daar over als voogd agerende Cornelis Schouppe zoon van Bartels. Van de naarvolgende gronden van ervan ende andre voordelen hun toekomende uit den hoofden van den zelve hunne vader de zelve overgevendende aan de heeren meyer, burgemeester, schepenen de prochie van Aygem-Vlekkem.

3. Plan van Filips De Deyn uit 1623

Rechts herkennen we een hoeve met vermelding Gaerde de Robrecht Schouppe.

4. Geboortekte van Isabelle Schouppe 1777

5. Samenvatting van de staat van Goed van Cornelis Schouppe 1758, gemeentearchief Aalst.

Marc en Lutgarde DE MOYER-SCHOUPPE

Dokter Pol DEMADE (1863-1936)

Vermaard geneesheer
Journalist-publicist en...
verdediger van Priester Daens

Het rustoord St.-Anna in de Stationsstraat, in het begin van de eeuw gekend als "Maison de cure du Dr Demade", in de volksmond nog steeds genoemd "de made", werd opgericht omstreeks 1900 door de Brusselse geneesheer Pol Demade.

Weinig Haaltertnaren waren op de hoogte van de nevenactiviteiten van de dokter. Hij was niet alleen een zeer gewaardeerd geneesheer (zenuwziekten) doch ook bekwaam journalist en publicist van verscheidene artikels. Een tiental boeken verschenen bij diverse uitgevers.

Pol Demade werd geboren te Komen in 1863 uit Franse vader en Vlaamse moeder met het gekende gevolg : thuis werd alleen Frans gesproken en de jonge Demade bleef ééntalig Frans.

Om hem toch eigen te maken met de Vlaamse aard, stuurden zijn ouders hem naar het Klein Seminarie te Roeselare, de broedschool van het flamingantisme. Hij zat er op de banken samen met Hugo Verriest en Albrecht Rodenbach !

Door zijn gebrekkige kennis van het Nederlands kon hij zich moeilijk aanpassen en studeerde verder in het Bisschoppelijk College te Kortrijk.

Na zijn humaniora behaalde hij in 1890 zijn doktersdiploma in Leuven.

In deze periode begon zijn journalistieke carrière onder de schuilnaam Jean Sui.

Demade werkte in de universiteit veel samen met Prof. Kanunnik Carnoy (Biologie) en vernam op die manier heel wat over de inwendige keuken en over het reilen en zeilen van de eerbiedwaardige heren professoren.

Hij publiceerde hierover enkele artikels in "Le Patriote", de huidige Libre Belgique, onder de naam Jean Suis.

Bij de lezers brachten zij hilariteit, doch in het professorenkorps veroorzaakten zij deining en ongerustheid.

Vice-Rector Mgr. Cartuyvels ging er zich persoonlijk mee bemoeien en wou de identiteit weten van de olijke opsteller.

De directeur van Le Patriote stuurde de eminentie wandelen en Demade ontsnapte aan eventuele tuchtmaatregelen en kon rustig verder werken aan zijn "Jean Suis-cursiefjes".

Na zijn studies in Leuven volgde hij twee jaar opleiding in Parijs bij de bekende zenuwspecialist Dr. Charcot.

Deze periode bracht hem ook in contact met de Franse literatuur en met de Franse auteurs. Na enige tijd studie bij Prof. Desplats in Rijsel vestigde Dr. Demade zich definitief te Brussel. Naast zijn dokterspraktijk was zijn passie literatuur. Als medewerker aan verschillende tijdschriften stichtte hij o.m. Le Drapeau, een literair tijdschrift dat vrij vlug verdween.

In 1894 verscheen onder impuls van Demade en met de medewerking van o.m. Carton de Wiart, Henry Davignon, e.a., het prestigieuze tijdschrift "Durendal, revue catholique d'art et de littérature". Het was één van de meest gewaardeerde publicaties in die tijd en ze bleef overeind tot het begin van de eerste wereldoorlog.

Als directeur werkte hij actief mee om dit blad een eigen vizie te geven, soms in tegenstrijd met duiding van andere literaire uitgaven.

De redactie ijverde om in de katholieke literatuur een minimum aan zedelijkheid te behouden zonder daarom de auteur aan banden te leggen. Demade meende dat de driften mochten beschreven worden op voorwaarde "de les purifier par le surnaturel".

In 1991 begon hij aan een "éénmansuitgave" : Le jardin de la santé, revue familière de médecine, hygiène et alimentation.

Hij promootte hierin een gezonde levenswijze en een aantal middeltjes en methoden om kleine kwalen zelf te genezen.

Zijn collega's noemden hem smalend "un gate metier", een stielbederver !

Het is aan te nemen dat de dokter het mondaine Brusselse milieu verliet en de rust en kalmte zocht in het landelijke Haaltert, waar hij rond de eeuwwisseling zijn "maison de cure" liet bouwen.

Voor die periode verbleef hij reeds in de woning naast het rustoord.

De dokter wijdde zich met hart en ziel aan zijn patiënten. Het opgelegde dieet en de behandelingen werden met zorg bestudeerd. Het is geweten dat hij veelvuldig experimenteerde met dieren. Vrij vlug kreeg het Haaltertse rustoord een befaamde reputatie, zij het dan meestal in Franstalige kapitaalcrachtige kringen.

Een bepaalde adellijke dame werd bij haar overlijden met volledig als rouwkapel ingerichte treinwagon naar Brussel vervoerd voor de begraafing !

Dr. Demade had weinig of geen contact met de autochtone bevolking en weinig dorpingen wisten iets meer over hem, laat staan over zijn literaire activiteiten.

Eén van zijn vrienden schreef : "Il avait dirigé assez longtemps à Haaltert une maison de cure pour être blindé contre la sottise et la mesquinerie". Wijst dit op bepaalde tegenkantingen in Haaltertse kringen ?

Dokter Demade had wel interesse voor onze streek en hij volgde waarschijnlijk de politieke strubbelingen met argusogen.

Toen de katholieke overheid de pesterijen tegenover Priester Daens begon, koos hij resoluut de zijde van Daens en kloeg de toestand aan in een scherp artikel, in het Brusselse blad "La justice sociale" van 22 december 1895.

Zijn verbondenheid met Daens en zijn partij lag deels bij zijn sympathie voor de in Luik nieuw estichte partij "Le socialisme chrétien". De Daensisten waren volgens hem de vertegenwoordigers van de partij in Vlaanderen. Daens sprak zelfs, ondanks verbod van de Bisschop van Luik, op een meeting te Verviers voor Le socialisme chrétien.

Zijn artikel verscheen naar aanleiding van de weigering van het bestuur van de Godshuizen te Aalst om Priester Daens de mis te laten lezen in de kapel van het hospitaal.

In scherpe bewoordingen bekritiseert hij de handelwijze o.m. "... dans un pays de foi, il se trouvent des catholiques d'âme assez misérable pour barrer à un prêtre le chemin de l'autel ! C'est une honte pour la Belgique !" Hij gebruikt woorden als "tyranneaux" en "attitude affrayante de bêtise et de cynisme".

Het artikel kreeg een staartje. Het bestuur (P. Bethune, Callewaert, A. de Wolf, P. de Clippele en A. Mertens) voelde zich beledigd en er kwam een proces. Hun advocaat, volksvertegenwoordiger, Charles Woeste, won het pleit en Demade en zijn gezellen konden het gelag betalen. De dagbladen die het artikel publiceerden werden eveneens schuldig bevonden (Land van Aalst ; Klokke Roeland en het liberale blad Dendergalm).

Pol Demade was een gewetensvol geneesheer en een zeer bekwaam prozaïst. Rechtvaardigheid was voor hem geen ijdel begrip. Om het onrecht te bestrijden had hij een adequaat wapen, nl. zijn scherpe pen !

Een tiental uitgaven, alle Franstalig, van hem zijn bekend waaronder "Carnet du bon Samaritain. Recueil de conseils pour les petites misères de l'Existence. Edition de la maison de cure de Haaltert".

De oorlogsjaren bracht hij door in Nederland. Teruggekeerd in Brussel deed de arts het wat rustiger aan. Toch vond hij voldoende tijd en energie om naast zijn "Jardin de la santé" nog mee te werken met o.m. Pierre Nothomb, bij de oprichting van een nieuw literair tijdschrift "Jeunesse nouvelle".

Ook het rustoord kon of wou hij niet meer leiden en de instelling werd in 1921 verkocht aan de hospitaalzusters van Aalst (zusters Augustinessen).

De laatste levensjaren verbleef hij op de Square Ambiorix in de hoofdstad. Hij overleed, kinderloos, op 10 november 1936 en ligt begraven op het kerkhof te Elsene.

Het huidige rustoord staat nog altijd onder het beheer van de zusters van het Aalsterse hospitaal.

De laatste belangrijke verbouwing (linker vleugel) dateert van 1978. Daardoor werd de capaciteit vergroot tot 93 bedden.

Met dank aan Zuster Overste van het rustoord.

Bronnen : gegevens van wijlen Oscar Jooris
Archief Rustoord
Mondeling mededelingen.

Willy De Loose.

Het rustoord
in 1914

Dr. Demade
in zijn
consultatiekamer

Maison de Cure
du Dr Demade,
Haeltiert (Flandre Orientale)
Une chambre de malade

Een ziekenkamer

De veranda

De mooie lovertuin

Dr. Demade bij het criquet spel

Moord te Heldergerem (1876)

Donderdag 2 november 1876 werd voor het assisenhof van Oost-Vlaanderen de moordzaak behandeld op D. Verbustel.

Het openbaar ministerie werd waargenomen door M. Heynderick en M.H. De Deyn was met de verdediging belast.

Van Londersele Desideer, 48 jaar oud, geboren en wonende te Aaigem wordt beschuldigd van moord.

Op 15 juli laatstleden, rond 5u30min. vond Karel Van Caneghem, gareelmaker te Heldergerem, een lijk. Het lag uitgestrekt en zonder schoeisel in de gracht naast een weide, gelegen op 75 stappen van de hoeve van molenaar Van Londersele. Naast het lijk lag een open mes. Van Caneghem riep om hulp en enkele bureu kwamen aangelopen en herkenden Dominicus Verbustel, handelaar in pluimvee.

Het parket van Oudenaarde werd verwittigd en kwam onmiddellijk naar Heldergerem om de zaak te onderzoeken. Philomena De Schutter, echtgenote van Dominicus Verbustel, werd ondervraagd en vertelde dat haar man verleden nacht na 12 uren, blootvoets, het huis had verlaten. Ongeveer 15 minuten later had ze een gewerschot gehoord.

Na het onderzoek werd Desideer Van Londersele als verdachte aangehouden en ter plaatse ondervraagd. Hij verklaarde dat hij vorige nacht rond 1 uur ontwaakt was door het geblaf van zijn hond. Hij was opgestaan en met het geweer in de hand was hij naar buiten gegaan. Zijn hond, door hem opgehitst, sprong onder de hooiwagen die op de binnenkoer van de hoeve stond. Vloekend vluchte een man weg die onder de wagen verborgen zat en liet enkele kippen die hij in zijn hand hield ontglippen. De beschuldigde bevond zich op dat ogenblik in de deuropening van de koestal en zag een schaduw in het duister weglopen. Van Londersele beweerde slechts de volgende morgen vernomen te hebben dat er een lijk naast de weide in de gracht lag. Het lijk van Verbustel werd door de wetsdokters onderzocht en zij stelden vast dat de dood veroorzaakt was door een kogel in het hart. De wonde was dodelijk, maar toch slaagde het slachtoffer er in om nog enkele tientallen meters verder te strompelen voor hij neerviel en overleed.

Na het onderzoek werd Desideer Van Londersele in staat van beschuldiging gesteld omdat hij te Aaigem in de nacht van 14 op 15 juli 1876, met het inzicht te doden een aanslag heeft gepleegd op de persoon van Dominicus Verbustel.

De weduwe Philomena De Schutter stelde zich burgerlijke partij tegen de beschuldigde.

Zeven getuigen ten laste en vijf ter onlasting werden door de burgerlijke partij opgeroepen en in deze zaak gehoord.

De Heer Heynderick heeft de beschuldiging staande gehouden. Mr. De Deyn verdedigde de beschuldigde.

Mr. Leger heeft gepleit voor de weduwe Verbustel als burgerlijke partij tegenover Desideer Van Londersele.

De jury heeft de betichte vrijgesproken en Desideer Van Londersele is onmiddellijk in vrijheid gesteld, doch veroordeeld om aan de weduwe Verbustel 2.000 franken - en aan elk van haar vier kinderen 1.000 franken schadevergoeding te betalen.

Bron : De Denderbode - 5/11/1876
Roger DE TROYER.

=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x

WETENSWAARDIGHEDEN

Wist U dat er in het begin dezer eeuw een Weekblad uitgegeven werd te Denderhoutem ?
Hierna enkele gegevens.

DE WACHT - "Katholiek en Volksgezind weekblad voor Denderhoutem en omstreken".

Vanaf oktober 1910 "Katholiek volksgezind weekblad".

Titeltekening : leeuw met schild, waarop spreuk "Voor God en Land". Eveneens twee ineengestremde handen met spreuk "Eendracht maakt macht"
Prijs : 2,5 fr.

Het blad werd uitgegeven door Firmin Scheerlinck (1840-1951) - Van Ongeval.
Het eerste nummer van dit conservatief katholiek geïnspireerd informatieblad verscheen einde maart 1909. Het laatste voorhanden nummer is van 13 oktober 1910.

Heeft één onzer lezers meer informatie over dit blad ?
Geef seintje aub.

=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x=x

VAN DE REDAKTIE...

Na de uitgave van het "IDIOTICON van het Haalterts dialect" (nog enkele exemplaren beschikbaar) bereidt de HK een nieuwe uitgave voor : "Politiek en Gemeenschapsleven te Haaltert van 1830 tot 1976".

Wij willen graag alles behandelen waarvoor onze gemeente enkele decennia geleden op zijn kop stond, o.a. : verkiezingsstrijd, aangestellingen van burgemeesters en pastoors, feesten onder auspiciën van het gemeentebestuur (21-juli; 11-juli, e.a.) ; rampen en moorden, enz...

Wie bezorgd ons in bruikleen : kranteknipsels ; verkiezingspamfletten ; affiches (kermisaffiche!) ; strooibriefjes ; foto's e.d. Wie wil interessante anekdotes kwijt ?

Met dank voor jullie hulp.

Info : Willy De Loose, Diepeweg 15, tel. 053/83.08.81.

*Op zoek naar je
voorouders te*

Heldergem

Parochieregisters

1611 - 1800

Penninckohieren

1569

Buitenpoorters

1396 - 1786

Dit boek omvat een 250-tal bladzijden met genealogische informatie over de personen die leefden in de gemeente Heldergem.

Parochieregisters (1611-1800)

Hierin krijgt U een overzicht van alle geboorte-, huwelijks- en overlijdensaktes maar wel in verwerkte vorm : de gezinnen staan alfabetisch, alle kinderen werden bij hun respectievelijke ouders geplaatst met vermelding van alle data, peter, meter enz.....

PENNINCKOHIJEREN (1569)

Alle personen die in 1569 vermeld werden in de peninckohieren zijn hier samengebracht (in alfabetische volgorde).

BUITENPOORTERS (1396 - 1786)

Uit de reeds verwerkte buitenpoortersboeken

- Buitenpoorters van Aalst (R. Lievens)
- Buitenpoorters van Geraardsbergen (M. Cornelis + R. Lievens)

werden de personen van Heldergem overgenomen en in alfabetische volgorde geplaatst.

U kan dit fantastisch boek bestellen aan een democratische prijs van 500 fr. + 120 fr. (portkosten + gewatteerde omslag - enkel te betalen bij verzending) bij :

Heemkundige Kring Haaltert
Diepeweg 15
9450 HAALTERT

Reknr. 439-5083061-63

Melding : - Parochieregisters Heldergem
- naam en adres

Voor alle inlichtingen kan U steeds contact opnemen met :

Geert Boelaert
Droeskouter 12
9450 HAALTERT

Tel : - Thuis 053/83.30.86. na 18.00 uur
- Kantoor 053/83.33.55.

In voorbereiding :

- parochieregisters Kerksken - Denderhoutem - Haaltert -
Aaigem - Welle - Outer.